

at meddele statsborgerskab ved naturalisation er således henlagt til Folketinget.

Statsborgerretsområdet reguleres desuden af lov om indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 om dansk indfødsret.

Indfødsretslovens regler suppleres af de retningslinjer for naturalisation, som fastlægges ved en aftale indgået af et flertal i Folketinget. De gældende retningslinjer er fastlagt i aftale af 22. september 2008 om indfødsret, jf. cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om retningslinjer for naturalisation.

Reglerne i indfødsretsloven og cirkulæreskrivelsen sigter mod at opfylde det grundlæggende princip om begrænsning af dobbelt statsborgerskab. Dette sker dels ved hjælp af regler i indfødsretsloven om fortabelse af dansk indfødsret i tilfælde af opnåelse af statsborgerskab i et andet land, dels ved hjælp af regler i cirkulæreskrivelsen om, at personer, der ønsker at erhverve dansk indfødsret ved naturalisation, som udgangspunkt skal opgive deres hidtidige statsborgerskab.

Danmark accepterer dog i flere sammenhænge, at personer med dansk indfødsret samtidig er i besiddelse af statsborgerskab i et eller flere lande, jf. nærmere nedenfor.

2.1 Lov om dansk indfødsret, jf. bekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 om dansk indfødsret

Princippet om at begrænse dobbelt statsborgerskab i videst muligt omfang følger blandt andet af indfødsretslovens § 7, nr. 1-2, hvorefter dansk indfødsret fortages af den, der erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke eller erhverver fremmed statsborgerret ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land. En sådan fortabelse har også virkning for den pågældendes ugifte barn under 18 år, medmindre barnets anden forælder vedbliver at være dansk og har del i forældremyndigheden over barnet, jf. lovens § 7, stk. 1 nr. 3.

Herudover følger det af indfødsretslovens §§ 3-4 (der gælder for nordiske statsborgere samt personer, der tidligere har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen), at det ved erhvervelse af dansk indfødsret er en betingelse, at den, der afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater, jf.

lovens § 4 A, stk. 1. Kravet om dokumentation for tab af hidtidigt statsborgerskab gælder også for børn, der omfattes af en eller begge forældres erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring, jf. lovens § 5, stk. 2. Såfremt dokumentationskravet ikke er opfyldt, kan en erklæring om erhvervelse af dansk indfødsret afvises af den relevante myndighed, jf. lovens § 4 A, stk. 4. Den pågældende ansøger må herefter henvises til at søge dansk indfødsret ved naturalisation, i hvilken forbindelse der tillige stilles krav om afkald på hidtidigt statsborgerskab, jf. afsnit 2.2.

Dobbelt statsborgerskab accepteres dog i tilfælde, hvor Danmark internationalt er forpligtet hertil. Dette gælder blandt andet i forhold til personer, der er født med dobbelt statsborgerskab, herunder personer født af danske forældre i et land, hvor barnet tillige erhverver dette lands statsborgerskab ved fødslen som følge af territorialprincippet, f.eks. hvis det er født i Canada eller USA, eller i tilfælde, hvor et barn fødes af forældre med forskellig nationalitet.

Det følger således af indfødsretslovens § 1, at et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er forældrene ikke gift, og er kun faderen dansk, bliver barnet dog kun dansk, hvis det fødes i Danmark, jf. lovens § 1, stk. 1, 2. pkt. Dette gælder, uanset om barnet samtidig opnår statsborgerskab i et andet land, f.eks. ved at den ene af forældrene er udenlandsk, eller ved at barnet fødes i udlandet.

Erhvervelse af dansk indfødsret som følge af forældrenes indgåelse af ægteskab (legitimation), jf. indfødsretslovens § 2, eller erhvervelse af dansk indfødsret ved adoption, jf. indfødsretslovens § 2 A, har efter indfødsretsloven ingen konsekvenser for den pågældendes eventuelle hidtidige statsborgerskab, hvorfor dobbelt statsborgerskab tillige kan opstå i disse tilfælde.

Det følger dog af indfødsretslovens § 8, at den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhörighed med Danmark, taber sin indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, eller den, hun bemyndiger dertil, kan dog efter ansøgning indgivet inden dette tidspunkt tillade, at indfødsretten bevares.